

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[und]o p[ro]pt[er] sue p[er]sone i[n] extimabile[m] dignitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Her. de assup. b. virg. De excell.

xiij. patriarchis. xxiij. regibz: z a. xiiij. duci
bus. et Lu. j. ei⁹ genealogia scribit ab ada
z sua usq; ad chm: vt sic ostenderet de⁹ q
omnes nobilitates carnales seu originales
aut corporales generi humano processerunt in ada z
alijs sequentibz: p⁹ hinc matre terminaret ad
chm dnm oim nobilissimu q vltim⁹ p⁹zar
cha z rex z dux illi⁹ ppli isrlitici fuit. z hoc
clare ostendit. na in ei⁹ adu⁹cto ois nobilitas
illi⁹ ppli terminata e. **Q**u⁹ igit⁹ p⁹es pfecture
et nobilitates q pnt esse in aliq⁹ psona hu/
mana fm origine sanguis/ describitur euan/
geliste in hac nobilissima puella fuisse p⁹
ppin⁹trate ad chm dnm. **I**tem optet dicere
q ei⁹ nobilitas carnal⁹ pfer⁹ oim regu z re/
gimaz: impatorz z impatricum nobilitati
et sic de oibus alijs sanguinis nobilitatibz
Qu⁹ aut nobilitas illa regalis sublimis q/
dem z pcellens que dei puidencia z autori/
tate pcella fuit regi/ fuerit excellentissime z
pfectissime in maria: sic possum⁹ p⁹uadere
na hmoi regalis nobilitat⁹ radix z initiu
fuit huilitas dauid. **A**n dauid fuit diuina
puidencia constitut⁹ saul rex isrlitici p⁹ hu/
litate sua. sed postea p⁹ sua supbia eiecit⁹ a
deo. **U**n. j. **R**e. xv. dr ei samuel. **N**one cu
puul⁹ esses in ocul⁹ tuis/ caput in tribubus
isrlitici⁹ vnict⁹ te dñs in regē sup isrl.
Et postea sequit⁹. qd p⁹iecit⁹ sermones dñi
z p⁹iecit te dñs ne sis rex sup isrl. **E**t seq⁹
post. **S**ecidit dñs regnu isrl a te hodie et
tradidit illud. p⁹o tuo meliori te **H**ec ibi.
Detū q fuit regnū huili puero dauid q cū
ad eū venisset. p⁹ha eū vnctur⁹ in regē/ eu/
stodiebat oues p⁹is sui iesse: vt h. j. **R**eg.
xvi. **R**adix igit⁹ p⁹e nobilitat⁹ regalē hu/
litas. **E**ū q i brā hinc fuit p⁹fundissima
huilitas de q s. dixim⁹: sequit⁹ q in ea fuit
excellētissime clarissima regalis nobilitas
Secūda fuit nobilitas sacerdotalis. **F**uit
em de tribu aarō q erat sūm⁹ sacerdos. **N**a
Lu. j. hī q brā virgo erat cōtra helisabet
Et aut ibidē hī erat helisabet d filia b. aa/
ron. **P**ermitte q⁹pe erāt tribu sacerdotal⁹ z
tribu regia. na z aarō vxorē habuit d iuda
helisabet sororē naafon: et ioiada pōtifer
ioiabeth filia reg⁹ ioiā: vt hī in histo. scho/
lastica. **P**otuit etiam (vt dr Beda) hmoi
p⁹uictio recētorū t⁹ fieri dat⁹ nuptui femi/
nis de tribu i tribu vt manifeste ostaret be/
arā mariā q de tribu regia descēderat cū

tribu sacerdotali cognationē gner⁹ habu/
isse: et ita brā maria de vtraq; tribu erat.
Voluit em dñs vt de tribu p⁹ilegiatē m/
scerent ad inuicē p⁹ter mysteriū. qz dñs d
eis nascitur⁹ erat q vere rex z sacerdos p
nob seipm offerret: z fideles suos in milibz
tia hui⁹ vite pugantes regeret z p⁹ victoriā
coronaret. **L**ib. xvi. **D**ignū erat atq; conue/
niēs celesti mysterio vt eadē maria q mat⁹
dñi fm carnē esse meruit: z ex regali gene/
re z sacerdotali pgenie z origine nasceret
de q fili⁹ dei q rex z sacerdos etern⁹ e/ cor/
pus huane carnis assup⁹it. **H**ec ille. **E**tiā di/
cas: qz fm legem q⁹bet de tribu z familia
sua debebat ducere vxorē. qz nō potuerunt
hmoi tribu ita esse p⁹mixte. **R**ū def. h factū
fuisse cōstat/ me distributio sortiu p⁹nderet
Leuitica aut tribu sorte int⁹ ceteras tribu nō
hēbat. ideo d illa tribu poterāt nubere cui
volebāt. **T**ertia ē nobilitas p⁹ual⁹: de q
dr **H**ic. **N**obilitas sūma ē apud deū: vt
tutibz eē clar. **C**ōstat eqdē hinc glōsiam
hac nobilitate p⁹utū fuisse p⁹ ceteris clarissim⁹
mā. qz cōstat eā oibz gratijs z p⁹utibz esse
plurimā: sic iā s. pluries dixim⁹. **P**ater
itaq; q⁹tra sit ad eā hūda deuotio atq; re/
uerētia. **B**erū. **I**ntuem⁹ q⁹to deuotionis
affectu a nob voluit de⁹ maria honorari q
toti⁹ boni plenitudinē posuit i maria: vt
p⁹inde siqd⁹ iper: siqd⁹ salut⁹: siqd⁹ grē i nob
est/ ab ea nouerim⁹ redūdasse. **H**ec ille. **P**a/
ter itaq; q brā hgo fuit nobilior psona to/
ti⁹ hūani gener⁹: tāteq; pfectiois q etiā
nō fuisset mater dei: merito debuisset esse
domina mundi.

Secūda ē dignitas diuine m⁹nitat⁹.

Est at i maria triplex diuina ma/
(ternitas.

- P**rima substācialis
 - S**ecunda legalis.
 - T**ertia spūalis.
- P**rima igit⁹ m⁹nitat⁹ ei⁹ dr m⁹nitat⁹ substācialis.
Et ē illa sūme venerāda m⁹nitat⁹ q dr m⁹
dei. q iō dr substācial⁹: qz d⁹ p⁹ria suba qe/
nuit filiū dī. **U**n⁹ ēt parz q bñ dr hec m⁹
tas diuina cū p eaz sit m⁹ dei. **L**z aut de hac
m⁹nitatē aliq⁹ s. dixerim⁹: tū restat aliq⁹ di/
cēda: qz nec reuera tot hui⁹ m⁹nitat⁹ p⁹uile/
gia dicere possū⁹: qn sp⁹ sint āplio: a dicen/
da. **E**st em in hac m⁹nitatē abyssus q⁹ daz
p⁹uilegioz z dignitatū. **E**st aut vt dictū ē

Her. de assumptōe b. vir. De excel.

naturale: ita et b. virgo nos genuit et peperit in maris doloribus filio copatiendo. Un-
ita exponit Alb. magnus illud Esa. vi. Par-
turiuit sicut filios suos. i. b. virgo que speculabatur
in mysterio passionis. Sion enim interpretatur
speculatio. Secundo est mater nostra specialis cura. Qu-
inta est cura b. virginis de nobis. Her. Sicut
matris tuae o. virgo b. virginis quecumque in suis necessita-
tibus te fidei iuocata sibi senserit defuisse.
Tertio est mater nostra celestialis honore et pla-
tura: quod sub deo in summa dignitate placet
constituta. Un-
ecclia vocat eam reginam celorum
et dominam angelorum. Qualis autem sit ista mater ipsa
de se loquitur seu ecclesia in eius persona: de Ecclia
xiiij. Ego mater pulchre dilectionis et timoris
et agnitionis et scilicet spei. Pulchre dilectionis per
extremam charitatem. timoris reuerentiam per puri-
ssimam puritatem. scilicet spei ad omne bonum et super-
nam felicitatem. Un-
ita etiam mater est eorum que habent ista
quatuor virtutes iustorum. Sed recte dicitur benedicta in
mulieribus: non tamen quod sola sine concupis-
centia sine dolo re peperit: sed quod per omnes in ple-
multiplicata est. Un-
dicitur in quibus mulieribus. i. per
omnes mulieribus: unum omnes mulieres: et per quod omnes
mulieres: que (ut dicit Augustinus) virtus et benedictione
virginitatis et mulieribus imperasti. Patet utique scilicet
primo per dignitatem. scilicet dignitas digne maternitatis
et que perfectio est dignitas inextinguibilis castitatis
que ad primam maternitatem: inextinguibilis castitatis que
ad secundam: et inextinguibilis dulcedinis que ad tertiam

Tertia principalis dignitas
est dignitas meritoque sublimitatis. Est
autem meritum operum fructu deo acceptum per que fit
a deo retributio digna merenti vel alteri per
que meruit. Un-
patet quod meritum facit meren-
tem dignum aliquid retributione gloriosa. Meritum
spectat ad dignitatem persone: et sic magni-
tudo meritorum ad magnitudinem dignitatis.
In tria autem fuit excellentissima magnitudo
meritorum: quod potest declarari per tres consi-
derationes. Prima est consideratio pure
spiritualis dispositionis. Secunda est conside-
ratio personalis dispositionis. Tertia est conside-
ratio multifarie personalis operationis. Prima
declarat excellentiam et magnitudinem meritorum
que ad acceptabilitatem. Secunda que ad nobilitatem.
Tertia que ad pluralitatem. Prima igitur
est consideratio pure spiritualis dispositionis.
Hec autem merendi dispositio fuit in virgine

in se preclarentissima propter tria. Primo propter
sue puritatis integritatem incommutabilem. Sp-
em ut s. dicitur purissima fuit et ab omni pec-
cato etiam veniali facultate merendi: dimi-
nuit tamen vim meriti et ab opere meritorio re-
cedat. Nam per veniale diminuit feruore
re charitatis et disponit ad ruinam. Secundo in
partibus. Qui nimis peccata deuitare neglexit
rit: de statu iusticie non quod de repente: sed paulu-
latim et particulatim cadit. Tercio virtus
di. que veniale obscurat: tamen minuit vim me-
riti. B. virgo autem virgo spiritus fuit purissima: et sic
ad faciendum operum deo acceptum dispositiva.
Secundo propter sue fidei firmitatem inmutabilem
le. Fides perfectio reddit aiam deo gratia et ac-
cepta: et sic ad operum deo acceptum dispositiva.
Un-
heb. xj. Fidei abel prima hostia obtru-
lit deo. Et ex opposito ibidem dicitur. Sine fide
de impossibile est placere deo. Quatuor valet
ad meritum fides: patet euidenter in euangelio
ubi frequenter dominus plurimum salutem sue fidei at-
tribuit. Lu. viij. de magdo. Fides tua te sal-
uauit fecit. Et in multis alijs locis idem dicitur alijs
multis. B. virgo autem virgo spiritus fuit firmis-
sima: ideo ad merendum dispositissima. Tercio
que passiois christi in ea sola remansit spiritus et uir-
ginitas illesa fides et illibata. Aug. De uirginitate
queque vacillando hesitabat: hec que fide conce-
pit: hec que semel a deo suscepta nunquam perdidit
speque firmissima resurrectionis glorie expon-
tauit. Hec ille. Et que sub pia preplatione
concludere possumus quod merita omnium marierum
que postea passi sunt per sustinentia fide quam illa
sola illesam suauiter ad eam speciali quod ad mo-
do spectat: imo et omnium fidelium que postea fue-
runt et erunt merita. Ab ea namque ad eos deli-
riuata est fides in que et per quam meruerunt.
Tercio propter gratiam et charitatem scititudinem
inexplicabilem. B. virgo queque et charitas marie
disponit ad meritum: quod faciunt operum deo gratia
Un-
de aplos. j. cor. xij. Si charitatem non
habuerit nihil superfluum. quantum ad esse spirituale et
meritorium. Sed etiam charitas ut dicitur Ambrosius
dicitur forma omnium fructuum. que. i. dat eis omnibus esse
formale meritorum. Quia queque opera fructuosa
sunt aurea. B. virgo autem virgo tota erat inflama
tina diuina charitate. iij. Re. vi. Nihil erat in
templo quod non auro regeret. quod virtus templum
erat figura b. virginis que est speciale domini templum

inextimabilis dignitatis Fo. CVIII

Fuit etiā g̃ra plenissima. Ad charitas re-
aliter ē ipsa gr̃a: vt d̃r Scot^o in. iij. v. in se-
pabilis salte se iuicē cōcomitant charitas z
gr̃a: fm̃ alto s̃ doc. 3° ex p̃fectōe sue cha-
ritas de q̃ iā p̃tes s̃. dicitur^o h̃z etiā p̃fe-
ctio z excellētia gr̃e in g̃lofa h̃gic. P̃fecta
h̃c singularē gr̃e excellētia i maria decla-
rat doc. s̃. Tho. i. iij. p̃te s̃. q. xvij. ar. v. sic
di. Quāto aliq̃s mag̃s appropinq̃t p̃rio p̃n-
cipio in q̃libet genere: tāto mag̃s p̃cipat
effectū illi^o p̃ncipiū. vñ d̃r. iij. ca. celestis
hierarchie. Quiq̃s angeli q̃ sunt deo p̃p̃n-
q̃ores mag̃s p̃cipat d̃ bonis d̃inis q̃s ho-
mines. H̃is autē ē p̃ncipiū gr̃e fm̃ d̃nita-
tē q̃dē auro: ita t̃uerz fm̃ h̃ānitatē m̃ste-
rialiter. iuxta illud Jo. j. B̃ra z p̃iras p̃ ie-
sum ch̃m̃ facta ē. B̃ra autē h̃go maria p̃-
p̃ncipiū fuit ch̃zo fm̃ h̃ūanitatē. qz ex
ea accepit naturā h̃ūanā. Idō p̃ma ceteris
habuit gr̃e plenitudines. Hec tho. Berñ.
Nō deuit marīa cōes h̃z gr̃as nec pau-
cas q̃ sumū gestabat i vtero: s̃z q̃qd̃ sumū
mū fuit in gr̃a / h̃ abūditissime possidebat
Hec ille. Patet igit̃ br̃am h̃gicē habuisse
maximā meritoz excellētia inf̃ oēs rōna-
les creaturas: qz singularē habuit excellē-
tia sp̃ualis dispositionis ad merendū ne-
cessarie: qz singularē acceptabilitatē tribu-
it opib̃ ei^o. Uñ p̃cipue p̃p̃ excellētia sue
puritatē / fidei q̃z z charitatē meruit vltra
oīm creaturam. Dēs em̃ creature rōnales
suis actib̃ nihil aliud mereri p̃nt nisi di-
uersos grad̃s felicitatē / etne. Hec autē i illo
g̃lofo p̃sensu q̃ p̃ fide angelo p̃sensit nūci-
anti vnicā incarnationē. Nū q̃ eq̃dē cōsensu
nō solū habuit excellēte actū fidei: s̃z excel-
lentissimū actū charitatē q̃ ita ardentissimo
feruore deū dilexit z ei z iūcta fuit vt nul-
la suffic̃at creatura illō cogitare. Hoc in-
quā g̃lofo assensu meruit extinctionē fo-
m̃is: p̃matū o: bis: regni s̃ceptū sup̃ oēs
creaturas: plenitudinē oīm gr̃az: oīm vir-
tutū: oīm bonoz z b̃ritudinū z fructuum
sp̃s̃s̃s̃: z oīm sc̃iaz / marie altissime theo-
logie: it̃erpratiōis sermonū: sp̃s̃ p̃phetie:
discretiōis sp̃rituū: gr̃e sanitatū. meruit z
feciditatē in h̃gitate z m̃nitatē filij dei:
nō t̃n merito d̃igni. h̃ em̃ qd̃ ē esse matrē
dei excedit oē meritū. s̃z b̃ñ merito d̃igni:
vt d̃r br̃us Bona. in. iij. di. iij. quo etiam
merito vir iustus meret̃ p̃ alio exaudiri. q̃a

scz dign^o est. et sic etiā br̃a h̃go meruit esse
m̃r̃ dei q̃ digna fuit portare regem celoz.
Meruit vlt̃er^o illo g̃lofo p̃sensu s̃. decla-
raro qz esset stella mar̃: porta celi: z super
oia qz sit regia mie / qd̃ ē nomē maiestatis.
iō etiā d̃r regina reginarū. **S**c̃da f̃side-
rario declaratiua sublimitatē seu excellen-
tie meritoz h̃gis g̃lose est d̃ditio p̃p̃rie p̃-
sonalis d̃ditionis. Sic em̃ d̃r doc. subtilis
in. iij. dist. xvij. meritū non consistit t̃m̃ in
actu elicito: sed aliq̃ mō in d̃ditōib̃ p̃sone
sue suppositi eliciti^o actū. acceptatio em̃ di-
uina nō solū respicit actū sed d̃ditōes acc̃-
dētales suppositi eliciti^o actū. Et dat̃ exē-
plū de offenso rogato eq̃ gratiose a duob̃
q̃ cit^o z mag̃s dimittit offensam p̃p̃ roga-
tionem vni^o q̃ alteri^o: puta si sit am̃c^o vel
aliq̃d tale. Hec ille. B̃ra autē virgo glori-
osa cōditōes habuit dignissimas z p̃uile-
giatissimas: et p̃cipue tres. vicz q̃a fuit p̃-
sona nobilissima: vt s̃. dicitur^o est. ab oi r̃pe
deo dedicatissima: etiā ad vtero matris. z
m̃r̃ dei venerabilissima. 3° fuerit ei^o meri-
ta sup̃ oīm creaturaz merita nobilissima z
deo acceptissima: adeo vt nō solū p̃ seipsa
meruerit: sed p̃ his q̃ ad eam h̃uilit z de-
fide p̃fugit. merito inq̃ nō d̃igni. hoc
em̃ merito null^o oino p̃t̃ alteri mereri ñl-
si solus ch̃z: q̃ solus est caput oīm iusto-
rū. sed merito p̃grui aut etiā merito digni
Hec solum fuerunt deo accepta opa m̃ris
marie vt actualiter exhibita z facta: s̃z etiā
vt p̃uisa a deo. Unde z deuote contēplā-
do dicere possumus qz a p̃ncipio humani
generis omnes indulgētie facte h̃ūano ge-
neri p̃sertim populo illi a q̃ descendit virgo
beata: facte sunt ei in reuerentiā z cōtēn-
plationē hui^o dignissime virginis. Con-
stat eq̃dem qz adq̃ z eua nō solū moitē s̃z
z annihilationem pro culpa meruerāt: nec
eos diuina vltio dimisit ip̃m̃es nisi p̃p̃
p̃cipuaz reuerentiā et singularissimā dile-
ctionem hui^o puelle vicz beate h̃gicis ma-
rie de q̃ et in qua de^o dei fili^o naturā h̃ūa-
nā assumē: gen^o h̃ūanū recōciliare dispo-
suit. Indulsi igit̃ misericors de^o parētib̃
p̃ris nec eos annihilauit in q̃z lūbis z po-
tētia generādi fm̃ rōnem sc̃iale hec b̃ndi-
cta h̃go fuit: ex q̃ nascitur^o erat x̃ps̃. Pro-
pter h̃c igit̃ tānobile: tādignā: tālecti-
mā gloriā saluauit de^o p̃mos gentes d̃ sua

De assump. b. virginis De excel. ier

transgressioe. Gen. ij. Hoc d. diluuiio iun-
dare Gen. vij. Abraa d. rege cordolaomoz
Gen. xij. Isaac de hismaele Gen. xxj. Ja-
cob de esau. Gen. xxvij. Israeliticu pplm d.
egyptoz i ipa pharaonis manu. Exo. xiiij.
d. mari rubio. ibide. de vitulo i defro Exo.
xxij. de captiuitate babylonis Esa. xij. de
captiuitate assyrioz. iij. Reg. xij. d. mani-
bus diuersoz tyranoz. i. nabuchod. Dan.
iij. z sic d. mltis alijs i Sac. libris. Da-
uid de leonez vifo. j. Reg. xvij. z de golia
ibid. z d. saule. j. Re. xvij. Et vt breui ser-
mone oia coprehenda oes liberatioes z i-
dulgetias factas in veteri test. no ambi go
deu fecisse p hui? bndictissime puelle? eue-
recta z amore. qm in cunctis suis opib? de? p
destinavit honorare. Si qd hanc pginē
deuote pfugerim? pculdubio qd nre sa-
lutis psonu puro corde petierim? et meri-
tis obrinedimus. Jo d. bruis Anf. Nihil
certe vtili? p? del. meozna mris ei? : nihil
q? salubrē. Sepe em audiuimus plimos
hoim in suis piculis recordari nois brey?
ginis z ilico ois piculi malu euasisse. Ve-
locior ei ē nōnūq? sal? meozato noie e? qm
uocato noie iesu vnicū filij ei?. Et id qdem
nō iō fit q? ipa maior eo sit aut potentior.
Neq? em ipe magn? ē aut potēs p illā: sed
ipa pillū. Quare qsal? pmprior recordati-
one ei? q? filij sui sepe papiat: dica qd sctio
Fili? qdē ei? dñs ē z iudex oim discernēs
merita singuloz. Dū igit ipse a quis noie
suo iuocato n statim exaudit: pfecto recto
iudicio h fac Inuocata aut mre sua: z si me-
rita iuocātis nō merēt: merita tñ mris in
tercedūt vt exaudiat. Hec ille. Jo vt dicit
Ber. sup. Diss? ē. In picul: i agustijs: i re-
b? dubijs maria cogata: maria iuoca: n re-
cedat ab ore tuo: nō recedat a corde. Eryt
ipetris ozonis suffragiū ne deseras puer?
satiois exēplū. Hec ille. In h qppe n parū
nobis perādū ē i meritis hui? clarissime ma-
tris q? si tāta fec dñs p sola puissioe suoz
meritoz vt sup dictū ē: n ē fas dubitare qd
qd mēte pura petierim? nos ipetraturos
tantis ei? meritis iā actualr exhibitis z in
dei recordatioe acceptissimis.

**Tertia Consideratio declara-
tiua sublimitatis seu excellētie meritoz sa-
cratissime marie ē consideratio sue p?ual ope**

ratiois. Erāt itqde opatioes marie supra
bundant meritorie p?tria. Prio p? iō
explicabile obiecti nobilitate. Qd em cete-
ri faciūt i psonis paupoz: hoc ipa fecit i pso-
na ipi? dei. vtz nutritio dñm z p?ris la-
ctādo vberib?: reclinādo in cunabul? z alla-
hmōi faciēdo cū oi reuerētia z diligētia so-
licita. Nota hū Boñ. vl. dis. j. dicētis. q?
ipa hgo pstant se pformando diuie volun-
tati libere filij sui z ius qd habebat in eo
offerebat p p?ozib?. Q?riens nutriendo
eū? puerfado cū eo cogitabat hoc. Prio i-
time copartiedo sup dolorib? q? passurus
erat. Sctio forti aio sib? ipi dñando vt oēs
possent saluari illū libez donare pponere.
Sctio ppter inextimabile ope? q?itate
Nā sil' actioni dignissime vacabat christuz
nutriēdo: z p?plationi sublimissime diuin-
nitare ei? sublimif p?plando. Tñ pascen-
do filij sui hz forma hūanitatē: pascēbat
z ipa i alta p?platioe diuinitatis. Q?nta
suauitatz dulcedie pascēbat cū vidēs filij
sui z nutritis sciebat z cogitabat ipm eē del-
filij: q?ta leticia p fudebat cor eius cū se re-
cordaret filij dei saluatozē mūdi ex ipūsan-
cto pcepisse z saluoz ginitatis sigillo pepe-
risse. Anf. Nihil salubrius meditatioe p?
amoris q? feruebat hgo m? in meditatioe
filij sui Nihil iocund? sapore tanti gaudij
q? multipl? pascēbat in eodē z sup eundē fi-
lij sui. Hec ille. Et his aut q? diximus q?
vitz hgo glōsa excellētissima fuit in opib?
vite actiue z sil' in opib? vite p?platiue
assignat. Rō qre i sctio assūptiois ei? legat
euāgelij illd Luc. i. Intrauit ies? in qdā
castel. z c. Nam etū hoc euāgelij non spe-
ctet ad hanc pginē q? ad sensum historiaz
seu lralem: oprie tñ sibi cōperit i sensu my-
stico seu spūali. Nā i martha vita actiua
maria sō magdalena vita p?platiua desi-
gnat. Vtriusq? at pfectio z excellētia ple-
nissime fuit i h gine glōsa. Tertio p? in-
comphensibile ope? nūerositate: q? ip sine
intermissioe q?cūq? faceret merebat etiā co-
medēdo z dormiēdo q? oia ex charitate
z ppter deū faciebat. Erant aut eius ope?
ra multifarā z oia supercellenter deo ac-
ceptissima z meritoria. Spēaliter tñ disti-
guere possum? eius opera triplicia. Nam
qdam erant vite virginalis ordiatia atq?
pfectiua. Hiero. ad chzomatū et Helio?

doz. An eceptioe filij dei Hac regulam
 virgo bta seruabat vt a mane vsq ad ter/
 tia oroni insisteret. a tertia vsq ad nonam
 terrino opere occuparet. Itex a nona ab
 orone no recedebat qusq ei angelus appa
 reret de cui? manib? esca accipe solebat. et
 sp in dei amore pficiebat. hec ille. Et Am
 bio. li. de hginitate. Quid exeqr ciborum
 pfumonia: officioz redundantia: altez vl
 tra natura supfuisse: altez ip si pene nature
 defuisse. Illic nulla infimissa tpa: h conti/
 nuata ieiunio dies. Esti qncp successissz re
 ficiendi voluntas: cib? plerugs obui? fuit qui
 morte arceret: non q delicias ministraret.
 Dormire n pn? cupiditas q necessitas fu
 it. Et cu qdeseret corp? vigilabat ani? :
 q frequer in somnis aut lecta repetit: aut
 disposita gerit: aut gereda pnunciat. Hec
 ille. Alia erant ei? opa aliene como ditatis
 opatiua seu admistratiua. Un dr Hiero.
 i epla ad croma. z beliodoz. De esca qua
 de manu angeli hgo accipiebat ipa reficie
 bat. q ho a postitib? accipiebat paupibus
 erogabat. Hec ille. Dicit etia aliq q to/
 tu illud aur qd magi obulcrut: paupib?
 tribuit: adeo q postmodu in purificatoe n
 habuit yn postea emere agni. Et sic patz
 quo ceter? pderat tpat? mstrado. l. subli/
 diu tpale. Profuit etia ceter? ministrando
 bnficia spuale. Hiero. ad croma. z heli/
 odozi. Sollicita erat circa socias/ ne aliq
 ex eis in aliq sermone peccassz: ne aliqn in
 iniurijs aut in supbia h parē suā existeret.
 Hec ille. Instruit etia plen? aplos d my
 sterio dnice incarnationis qd ipa pamply
 nouerat. Hiero. ser. de assump. Uirgo be
 ara intra choz aploz post ascensionē dñi ic/
 su intras z eticis familiar? de chñ incar/
 natione ac resurrectione. cu eis prulit. Hec
 ille. Profuit etia mstrado ceter? obsequiu
 psonale. i. obsequiu pprie psonē. Amb. li. d
 hginitate. spreligiola in ppinqs fuerit/ scri
 ptura diuina comemorat. na z hūiltoz facta
 est vt a deo se cognouit electam: z statz ad
 cognatā suā in morana pcessit: no vtiqz vt
 exeplo crederet q ia crediderat oraculo. et
 tribu cu ea mensib? mansit. Tanti aut inf/
 uallo tpsis no fides qrit: sed pietas exhibe
 tur. Hec ille. Alia erant ei? opa sue total
 mentis in deum eleuatiua. Hiero. ad cro/
 maciū z beliodoz. Sine intermissioe bñdi

cebat deum: z ne fortasse i salutatioe sua a
 laudib? dñi tolleretur/ sed eam salutabat/ il/
 la pro salute Deo grās: rñdebat. Hec ille
 Itē sup illō Lu. j. Et exultauit spūs me/
 us zc. dr glo. in psona hgis. Toru mterio
 ris ani affectu in agēdis grāz laudib? ofe
 fero: totu qd viuio: qd sentio: qd discerno
 in ei? magnitudine rēplandā z ei? pceptz
 obseruādis impēdo. In ipō rātā exulto q
 terrēna no cur. prosperitas me no exollit.
 aduersitas me no tangit. sed ille? sola spū/
 ritus me? delectat memoria a q salus erer
 na sperat. Ill? ppetua diuinitate letatur:
 cui? conceptione caro mea secundat. Hec
 glo. Et Hiero. ser. de assump. Quēdo siqua
 sunt in yob charitatz viscera z pietatz: pfi
 derate q seruetebat. In ore: q d d d d d d d d
 abar hec hgo dū reuolueret anio cuncta q
 audierat: viderat: et recognoerat. Puro
 q hēqd cordis est: hēqd mēz: hēqd virtutis
 huane: si totum exhibitas no sufficeret
 vt cogitare valeas qnto indefinēter anxi/
 abar ardore: quantis mouebat vortz reple/
 ra spūcto: quantz celestiu secretoz traspoz
 rabatur incitamentz. Fortassis q p nimio
 agnore in loco quo dñs sepult? esse dr int/
 dilim eā hitasse credim? qnt? pñs pascere
 tur intern? amor intuitib? Sic nancz loc?
 medi? est hinc inde cōstituit? : vt adire pos
 ser: eius ascensionis vestigia z locū sepultu/
 re ac resurrectionis/ seu oia in qb? passus ē
 inuifere. Hec ille. Hec pauca de merito
 excellētissimis matz dñi dixim? q pfecto
 nobis inenarrabilia z inextimabilia sunt.
 Et sic dixim? de iertimabili dignitate vir/
 ginis mris dei/ q est scda pncipalis rō su
 per? pposita pp quā admirabant angeli
 in ei? glorioa assumptione: dicentes. Que est
 ista q ascendit de deserto?

Tertio pncipalit dicam? q admirā
 da fuit hec sacratissima hgo anse
 licis spiritib? in sua assuptoe ppter
 incompatibile sue ascensionis sublimitatem
 fuit aut hui? ascensionis virginalis excel/
 lentia seu sublimitas singular: et ipsis an
 gelis z scis oib? admirāda ppter tna.
Primo ppter loci pminentia.
Secūdo ppter psumatā gloriā
Tertio ppter noui gaudij expientiam

Primo propter loci pemi